

Appleseed

Appleseed

Vil menneskene la seg undertrykke og innfinne seg med regelverket i et maskinskapt utopia? Hva skjer med mennesker når de blir fratatt følelsesregisteret? Gjør klar for et actionpreget drama hvor Appleseed er den hemmelige ingrediensen.

Appurushido
Shinji Aramaki
Appleseed Film Partners, Shirow Masamune/Seishinsha
2004
Sandrew Metronome
16:9 Letterbox
Dolby Digital 5.1
105 min.
2

4

Metal Gear

Animé og manga er populært langt utenfor Japans kyst. I tråd med at stadig mer av japansk populærkultur kobles på de rådende, vestlige trender, har også animasjon fra Japan fått stadig mer oppmerksomhet. For mange åpnet filmene

Akira (1988) og

Ghost in the Shell (1995) dørene til animéens univers, siden har også animasjonsregissøren

Hayao Miyazaki fått mye oppmerksomhet for filmer som

Princess Mononoke (1997) og

Chihiro og heksene (2001). Nå får stadig flere animéer norsk DVD-distribusjon, samtidig som du finner manga-serier på ethvert shoppingssenter, men det som når oss er selvsagt bare toppen av isfjellet.

Appleseed forener manga og animé med en stab som er rene stjernekartet over japansk popkultur. Som så ofte er det en manga som er utgangspunktet for filmen.

Appleseed i manga-form var gjennombruddet til Masamune Shirow, som senere har levert universet til bl.a. *Ghost in the Shell*. Regissør Shinji Aramaki er debutant i registolen, men har bl.a. jobbet på TV-serien

Astro Boy. De tekniske nyvinningene i filmen leveres av Digital Frontier som også utviklet den virtuelle virkeligheten i

Final Fantasy - The Spirits Within (2001). Musikken er komponert av Ryuichi Sakamoto med god hjelp fra Paul Oakenfold og Basement Jaxx. Og for de spesielt interesserte kan det nevnes at regissør Aramaki er dypt påvirket av Wachowski-brødrene.

Alt ligger altså til rette for en fantastisk filmopplevelse, men før vi kommer til den biten må filmens omriss tegnes. Vi befinner oss i en fjern fremtid - nærmere bestemt året 2131 - etter at den globale krigen har etterlatt en rasert verden. En rase Bioroider (halvt menneske, halvt maskin) har vokst seg sterke og har i oppgave å hemme menneskenes drifter og følelser i den utopiske byen Olympus. En terroristtrussel gjør at Bioroidene forsøker å rekruttere elitesoldaten Deunan Knute til sin side, men det viser seg raskt at Knute spiller en mye mer sentral rolle i spillet enn menneskemaskinene er klar over.

Temaene som tas opp i *Appleseed* er kjente og gjennomtrået i science-fiction filmer fra Fritz Langs

Metropolis (1927), via Stanley Kubricks

2001 - En romodyssé (1968), til Wachowski-brødrenes

Matrix-trilogi (1999-2003). Hva skjer når samfunnet tas over av maskiner? Hvordan går det med menneskeheten når maskiner er satt til å kontrollere følelsene våre og styre intellektet? Svaret på disse spørsmålene greier alle disse filmene å svare relativt samstemt på; sannsynligvis til helvete.

Appleseed leverer med andre ord ikke en spesielt original historie, og selv om det er flere bihistorier som formidles underveis, så er dette relativt grunne greier. Heller ikke segregeringstemaet, som forøvrig er snytt ut av *Metropolis*, fungerer spesielt godt. Dermed overlates seeren til å la seg bedøve av heseblesende actionsekvenser, ofte snytt ut av *The Matrix*, eller blende av *Appleseed*-universets estetikk. Det siste er absolutt å anbefale.

Appleseed baserer seg på en teknikk som på fint kalles «toon shading». I korthet går det ut på å få 3D dataanimerte karakterer til å se ut som 2D. Resultatet, i *Appleseeds tilfelle*, er et slående estetisk uttrykk hvor det tredimensjonale universet befolkes med, øyensynlig, todimensjonale karakterer. Å kombinere 2D med 3D er ikke revolusjonerende, men å få det til å fungere er ingen selvfølge. Derfor har *Appleseeds* toon shading løst et tilbakevendende problem, og det er bare å la seg forføre av hvordan de tegneserieaktige figurene blir «naturlig» inn i det tredimensjonale universet.

Det er på den visuelle utformingen filmen scorer. Både karakterdesignen og den øvrige produksjonen er enestående. Hvis man i tillegg greier å heve seg over de mest banale utringningene på de kvinnelige karakterene, kan man saktens gå seg vill i Deunan Knutes åpne øyne. Også actionscenene er en visuell nytelse, og den 15 minutter lange introduksjonen er et

fyrverkeri i så måte - til tross for den åpenbare hommagen til *The Matrix*.

Jeg ble både positivt overrasket og skuffet over *Appleseed*. På innholdssiden halter filmen på flere fronter; historien er til tider platt og uengasjerende, og tematikken er lettvin og uoriginal. Det visuelle uttrykket løfter opplevelsen betraktelig, og redder langt nær filmen.

Utgivelsen:

Appleseed fortjener å bli sett med dundrende lyd og bilde i kinokvalitet. Dessverre leverer ikke denne DVD-utgivelsen noen av delene. Bildet er til tider en katastrofe. I de mørke partiene brytes bildeflaten opp i polygoner som svømmer i bildeoverflaten. Også store, ensfargede flater brytes opp og det er tydelig at komprimeringen ikke er gjort etter læreboka. Fargegjengivelsen er også svak på utgivelsen og enkelte scener fremstår som blasse og livløse.

Lydsiden er bedre, men heller ikke her lever utgivelsen opp til filmens potensiale. Det dundrer godt i bassen når den technorytmene rir actionsekvensene, men originallydsporets 5 + 1 kanaler utnyttes ikke godt nok.

Ekstramaterialet på utgivelsen er ikke tilstedeværende. Dagens bortskjemte DVD-publikum lar seg ikke imponere av scenevalg som eneste bonus.

En slett utgivelse av en mer enn middelmådig film.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 10.10.05

Takk til [Sandrew Metform](#) for anmelderkopi.

Ja
[Appleseed cover](#);